

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Er/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205436
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Kopková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:8815205436.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 (pôvodne PRO CIVITAS s.r.o.) zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti povinnému: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., o vymoženie 267,78 eur s príslušenstvom, súdnym exekútorom JUDr. Michalom Brožinom, Exekútorový úrad Svidník

rozhodol:

I. Exekučné konanie **zastavuje**.

II. Oprávnený je **povinný** zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 2,76 eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 26.05.2015 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade návrhu oprávneného zo dňa 15.03.2015 a exekučného titulu – rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., sp.zn. IA-C/0214/1223 zo dňa 25.04.2014.

2. Uznesením č.k. 3Er/569/2015-12 zo dňa 26.09.2016 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uznesenie bolo zároveň potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoEK/12/2023-40 zo dňa 02.11.2023, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodol zároveň aj o pokračovaní v konaní so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. a o pokračovaní s do úvahy prichádzajúcou dedičkou povinného A. A. B.. Uznesenie nadobulo právoplatnosť dňa 03.01.2024.

3. Súdny exekútor v podaní doručenom súdu dňa 03.10.2016 predložil súdu návrh na priznanie trov exekúcie, ktoré si uplatnil spolu vo výške 43,79 eur (odmena 33,19 eur, hotové výdavky 3,30 eur + DPH vo výške 7,30 eur).

4. Podľa ust. 243h zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre prideľovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

5. Podľa § 44 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví.

6. Keďže uznesenie, ktorým súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol, nadobudlo právoplatnosť, súd exekučné konanie zastavil.

7. Podľa §196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

8. Podľa § 200 ods. 1 a 5 Exekučného poriadku, t Trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50). Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

9. V zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

10. Z § 47 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

11. Exekučný poriadok zakotvuje pravidlo, podľa ktorého trovy exekúcie zásadne má platiť a znášať povinný (ust. § 197 Exekučného poriadku). Z tohto pravidla, podľa ktorého trovy exekúcie zásadne má platiť a znášať povinný, existujú dve výnimky, kedy trovy znáša oprávnený. Prvá je, keď prišlo k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného (ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku), kedy existuje možnosť uložiť povinnosť hradiť trovy oprávnenému a druhá situácia, kedy je povinnosť zaviazat' oprávneného k náhrade trov exekúcie, nastane vtedy, ak je preukázané, že povinný je nemajetný (ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku). V danom prípade sa súd musel zaoberať otázkou, či zastavenie nezavinil oprávnený, a teda či nie je povinný znášať trovy. Súd dospel k záveru, že oprávnený vyvinul také konanie, ktoré znamenalo vznik exekučného konania a vznik trov, a taktiež nie je dôvod na to, aby trovy znášal povinný, ktorý bol v exekúcii úspešný. Oprávnený nepredložil žiadny exekučný titul, ktorý by spĺňal kritériá v zmysle exekučného poriadku a na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia, a teda zbytočne zapríčinil vznik trov exekúcie, nakoľko mohol a mal vedieť, že predložený exekučný titul nie je dostatočným exekučným titulom.

12. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd zaviazal k náhrade trov oprávneného, nakoľko tento zavinil neúspešnosť exekučného konania, keď nepredložil riadne exekučný titul, na podklade ktorého by mohla byť exekúcia vedená.

13. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

14. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

15. Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,
- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,

j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

16. Podľa § 22 ods. 1, 2 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Cestovné náhrady sa poskytujú podľa osobitného predpisu.

17. Súdny exekútor si v podaní doručenom súdu dňa 03.10.2016 uplatnil náhradu trov exekučného konania vo výške 43,79 eur pozostávajúcu z odmeny vo výške 33,19 eur, hotových výdavkov vo výške 3,30 eur a DPH vo výške 7,30 eur.

18. Pokiaľ ide o odmenu vo výške 33,19 eur, súd sa nestotožňuje s názorom súdneho exekútora na jeho nárok. Z Exekučného poriadku je zrejmé, že výkon exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci a že exekútorovi patrí za túto činnosť odmena a náhrada hotových výdavkov. Na druhej strane je potrebné uviesť, že tieto nároky musia byť v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov a exekútor musí zároveň preukázať vynaloženie hotových výdavkov. Zároveň je pritom potrebné rozlišovať dva časové momenty, a to začatie exekučného konania a moment udelenia poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi. Až doručením poverenia na vykonanie exekúcie však môže exekútor začať vykonávať samotnú exekúciu, teda až od tohto momentu môže vykonávať jednotlivé úkony smerujúce k zaisťovaniu a postihnutiu majetku povinného. Uvedené je dôležité aj pre účely rozhodovania o trovách exekučného konania, resp. exekúcie. Aj samotný Exekučný poriadok rozlišuje pojmy exekučné konanie a exekúcia vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností. V danom prípade bolo zastavené exekučné konanie (viď cit. § 44 ods. 4 Exekučného poriadku), nie však samotná exekúcia, keďže poverenie na vykonanie exekúcie exekútorovi nebolo udelené. Súd má teda za to, že ustanovenie § 47 ods. 3 druhá veta je všeobecné a teda vzťahuje sa na všetky prípady rozhodovania o výške trov exekučného konania, ak ešte nebolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie, resp. minimálne je potrebné toto ustanovenie analogicky použiť v každom takomto prípade.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že ak súdnemu exekútorovi nebolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie a návrh na vykonanie exekúcie nebol spísaný do zápisnice exekútora (čo v tomto prípade nebol a za ktorý by súdnemu exekútorovi patrila odmena vo výške 16,60 eur v zmysle § 21a vyhlášky), patrí exekútorovi iba náhrada hotových výdavkov. Aj z ust. § 14 ods. 1 vyhlášky je zrejmé, že ide o odmenu pri zastavení exekúcie, teda v prípade, ak už bolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Súd teda nemôže ísť nad rámec zákona a priznať súdnemu exekútorovi odmenu, ktorá mu nepatrí a preto mu odmenu vo výške 33,19 eur nepriznal.

20. Tak ako súd uviedol vyššie súdnemu exekútorovi vznikol iba nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov, v rámci ktorých si súdny exekútor uplatnil aj náklady za kancelársky materiál vo výške 1 eura. Otázku náhrady hotových výdavkov, konkrétne náhrady za kancelársky materiál rieši stanovisko Ústavného súdu SR I. ÚS 157/08-16 z 29. apríla 2008, kde je vyslovený názor, že „bežný režijný kancelársky materiál“ nie je výdavok hodný samostatného zreteľa medzi ktoré zákon demonštratívne zaraďuje cestovné, poštovné a telekomunikačné výdavky, či znalecké náhrady a poplatky. Z uvedeného pohľadu bežný kancelársky materiál, akými by mohli byť aj iné veci prirodzene potrebné pri vedení exekučnej administratívy, napr. perá, ceruzky, sponky, obalové prostriedky atď., sú síce výdavkami, avšak sa predpokladá, že náklady na ich obstaranie sú kryté práve výškou odmeny za výkon exekučnej činnosti najmä v paušálnej sume náhrad pri výkone jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Bežné náklady kancelárskych vecí preto ani zákonodarca nezaračil do výpočtu náhrad hotových výdavkov. Takými by sa mohli stať za predpokladu, že by dosiahli úroveň práve nie bežných a pritom nie nezanedbateľných, jasne identifikovateľných výdavkov nevyhnutných a teda aj účelových pri výkone konkrétnej exekučnej činnosti, alebo jej úkonov. Súd súdnemu exekútorovi preto nepriznal odmenu za kancelárske potreby vo výške 1,00 eur.

21. V zmysle zákona tak súd mohol súdnemu exekútorovi priznať len nárok na náhradu hotových výdavkov vo výške 2,76 eur (poštovné za žiadosť o udelenie poverenia vo výške 1,15 eur +20 %DPH vo výške 0,23 eur a poštovné za doručenie návrhu na priznanie trov vo výške 1,15 eur + 20 %DPH vo výške 0,23 eur).

22. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.